

R.A.U INŠPIRÁCIA čo dokážu tretiaci?

Tento pozdrav nám pred časom pristál v mailovej schránke a my sa chceme s vami oň podeliť.

Pred časom zaznela v jednej diskusnej skupine učiteľov otázka od študentky, ktorá sa pripravovala na prax: "V rámci praxe budúci týždeň učím u tretiakov slovenčinu a dostala som tému mestá na mape. Napadlo mi, že by som deťom rozdala kartičky s mestami a tie by najskôr hľadali na mape v učebnici a potom by ho ukázali aj na veľkej mape.

Otázka znie: Tretiaci dokážu nájsť mesto na mape? Či je to pre nich náročné?"

Keďže som kvalifikáciou druhostupniarka a už vôbec nie som slovenčínarka, prvotná reakcia bola neodpovedať. Ale všimla som si niektoré odpovede a uvedomila som si, že napriek dobrému úmyslu ťahajú túto potenciálnu učiteľku do dôb minulých. Navyše mám dcéru tretiačku a v tej chvíli som si predstavila, ako určite nechcem, aby bolo moje dieťa vzdelávané a naopak mi napadlo pár námetov, ktoré by sa jej určite páčili.

Klasická odpoveď skúsených učiteľiek znela: „Nezdržujte sa mapou, deti si potrebujú precvičiť pravopis, hľadanie na mape vás len zdrží. Ak tam tá mapa musí byť, stačí ju deťom ukázať.“

Tu je moja odpoveď, aj s jej malou obhajobou:

Dcéra je tretiačka a odhadujem, že áno, ale asi by som to pre väčšiu efektívnosť dala ako prácu vo dvojiciach. Možno by bola pekná úloha (ak ide o tému vlastné podstatné mená), keby dvojice hľadali všetky mestá a obce na nejaké určené písmeno a vypisovali by si ich, obce s názvami z dvoch slov, z troch slov... Z vlastivedy si pamätám, že brali svetové strany a napr. národné parky, takže by sa dali hľadať mestá na sever od, na juh od napr. iného mesta, národného parku....

Na poslednej konferencii Učíme pre život v Poprade mal prednášku p. Peter Bero, ktorý okrem iného spomínal, že donedávna sa za dobre odučenú hodinu považovala taká, kde ste obrazne povedané pomaly deti uštváli k smrti, zásadne od vstúpenia do triedy čo najsvižnejšie tempo, rýchle striedanie aktivít... čo si z tej rýchlosti odnesú deti z dlhodobého hľadiska je ale otázne.

Ak si deti majú mestá spojiť s mapou, tak tú mapu potrebujú vidieť, siahnuť si na ňu a najlepšie samy

na nej hľadať. Možno nenapíšu za celú hodinu toľko slov, koľko v prípade, že im mapu nedáme, ale ak si tie názvy na mape vlastnoručne nájdú, objavia, s akými písmenami sa píše a prídu SAMY na pravidlá, akými sa názvy riadia, tak si z tej hodiny odnesú viac, aj keď možno v zošite bude toho napísaného menej.

Vychádzala by som z toho, že nájsť konkrétne mesto je pre tretiakov ťažké (možno nanajvýš to, v ktorom žijú), ale hľadanie skupiny miest podľa kritéria, ktoré im vymyslíme, najmä ak budú robiť vo dvojiciach, môže byť fajn. S dvoj- a trojslovnými názvami by som sa tiež pohrala, ako som vám napísala vyššie s tým, nech si všímajú, čo sa píše veľkým, čo malým, môžu si tieto slová roztriediť a prísť na pravidlo, ktoré platí... Čo deti samé objavia, to sa aj skutočne naučia. Žiadne pravidlo im nepovedzte vy, nechajte ich objavovať a len to potom zhrňte a uzavrite. A na záver hodiny si overte, či deti učivo dobre pochopili.

A ak niečo nevypáli na 100% - ved' ste na praxi a ešte sa len učíte, poučíte sa a nabudúce si to vymyslíte lepšie.

**Čo si myslíte o rade, ktorú dala pani Eva Uličná študentke?
My tleskame, ale zaujíma nás: Dokážu tretiaci to, čo pani Eva navrhuje?**